

Dosarul nr. 2ra-1358/18

Instanța de fond: Judecătoria Cimișlia – S. Aramă

Instanța de apel: CA Cahul – V. Movilă, E. Dvurecenschii, N. Veleva

ÎNCHEIERE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către procurorul în Procuratura raionului Cimișlia în interesele Larisei Gaibu și de către Larisa Gaibu, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către procurorul în Procuratura Cimișlia în interesele Larisei Gaibu împotriva Irinei Carauș privind repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din data de 22 martie 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a admis apelul declarat de Irina Carauș, s-a casat hotărârea Judecătoriei Cimișlia din data de 15 decembrie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea parțială a acțiunii,

constată:

La 22 februarie 2016 procurorul în Procuratura raionului Cimișlia a depus cerere de chemare în judecată în interesele Larisei Gaibu împotriva Irinei Carauș, prin care a solicitat încasarea prejudiciului material în mărime de 5 915 lei în calitate de compensare a cheltuielilor pentru tratament, suferite în rezultatul leziunilor corporale cauzate pe data de 15 iulie 2015 și valoarea pandantivului de aur, pierdut în urma acțiunilor huliganice, precum și prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei.(f.d. 4)

În motivarea acțiunii procurorul raionului Cimișlia a menționat că pensionara Larisa Gaibu s-a adresat în Procuratura raionului Cimișlia cu cerere privind apărarea drepturilor acesteia în sensul recuperării prejudiciului material și moral, cauzat în urma acțiunilor huliganice comise de către Irina Carauș la data de 15 iulie 2015.

Verificând temeinicia argumentelor invocate de către Larisa Gaibu, procurorul a stabilit că la data de 22 iulie 2015 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în privința Irinei Carauș, pentru săvârșirea contravenției, prevăzute de art. 78, alin. (2) Cod contravențional.

În baza procesului – verbal s-a stabilit că pe data de 15 iulie 2015 Irina Carauș a îmbrâncit-o și a lovit-o pe Larisa Gaibu, cauzându-i dureri fizice.

Larisa Gaibu a indicat că, după ce a fost agresată de Irina Carauș, a urmat un tratament medical ambulatoriu, suportând cheltuieli materiale. Mai mult ca atât, reclamanta a indicat că fiind agresată de pârâtă, ultima a apucat-o de gât, zmulgându-i lăntișorul de aur.

De asemenea, a mai menționat că în rezultatul comiterii în privința reclamantei a acțiunilor huliganice de către Irina Carauș i-au fost provocate suferințe morale, exprimate prin sentimentul de neliniște, fiind umilită, înjosită, aflându-se la o vârstă înaintată, i-a fost cauzat un stres psihologic enorm.

Prin hotărârea Judecătorei Cimișlia din data de 15 decembrie 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de procurorul în Procuratura r-l Cimișlia în interesele Larisei Gaibu, s-a încasat de la Irina Carauș în beneficiul Larisei Gaibu suma de 1 000 lei cu titlul de compensare a cheltuielilor pentru tratament și suma de 10 000 lei în calitate de compensare a prejudiciului moral. (f.d.56, f.d.63-64)

Curtea de Apel Cahul prin decizia din data de 22 martie 2018 a admis apelul declarat de către Irina Carauș, a casat hotărârea Judecătorei Cimișlia din data de 15 decembrie 2016, a emis o nouă hotărâre prin care a admis parțial acțiunea depusă de procurorul în Procuratura raionului Cimișlia în interesele Larisei Gaibu, a încasat de la Irina Carauș în beneficiul Larisei Gaibu prejudiciul moral în mărime de 2 000 lei, a respins capătul de cerere privind încasarea prejudiciului material, ca fiind neîntemeiată. (f.d. 178,179-182)

Împotriva deciziei instanței de apel procurorul în Procuratura raionului Cimișlia în interesele Larisei Gaibu cât și Larisa Gaibu au declarat recurs, prin care au solicitat admiterea recursurilor, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe. (f.d.188-191, 199-200)

În motivarea recursurilor recurenții au indicat că la emiterea deciziei instanța de apel a încălcat și aplicat eronat normele de drept material și anume nu a fost aplicată legea care urma să fie aplicată, a interpretat eronat legea. Mai mult, instanța de apel a încălcat normele de drept procedural, ori a examinat cauza în lipsa Larisei Gaibu, care nu a fost citată legal pentru ședința când s-a adoptat decizia.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia contestată la data de 22 martie 2018, informații privind recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, recursurile declarate la data de 11 mai 2018 și la data de 20 iunie 2018, se consideră a fi depuse în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursurile declarate de către procurorul în Procuratura r-lui Cimișlia în interesele Larisei Gaibu și de către Larisa Gaibu, sunt inadmisibile din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recursurile completul Colegiului atestă, că recurenții indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța

de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursurile declarate asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursurile în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenții și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate inadmisibile.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), art. 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile, declarate de către procurorul în Procuratura raionului Cimișlia în interesele Larisei Gaibu și de către Larisa Gaibu, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh